

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes Juridico-Theologicæ De Jure, & Justitia

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum ; [Graz], 1714

§. XIII. Dissertationis I Articuli VI. An Prælati Regulares possint subditis concedere usum, aut administrationem temporalium? & quid Religiosi facti Episcopi, aut Cardinales possint circa temporalia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40013

§. XIII. Dissertationis I. Articuli VI.

An Pralati Regulares possint subditis concedere usum, aut administrationem temporalium? & quid Religiosi facti Episcopi, aut Cardinales possint circa temporalia?

391. Quæres primò an Superiores Religiosi subditis suis possint concedere bona stabilia saltem ad usum, aut administrationem? Respondetur negativè Less. citand. num. 30. ex c. ad Monasterium de statu Monachorum, & Trident. Sess. 28. c. 2. de Regular. ubi sic præcipitur, ut nihil eis liceat suo, aut etiam nomine conventus possidere, aut tenere, sed statim superiori tradantur, conventuique incorporentur. Hinc etiam si Scholastici in Societate retineant ad tempus Dominium rerum suarum etiam immobilium, administratio tamen earundem non ipsis, sed officialibus ad nutum amovibilibus committitur. Quare duntaxat mobilium usum possunt concedere congruentem statui paupertatis, quam profitentur, & quidem etiam ad usus indeterminatos juxta Less. lib. 2. c. 4. num. 33. contra alios, nempe si utilitas conventus; aliave justa causa id postulet, ut si vir dives nollet profiteri, nisi aliquid peculium indulgeatur. Bassæ V. paupertas Religiosa tom. 7. num. 17.

Quare vitales census possunt tollerari pro usibus necessarijs ingredientium, secus eorum administratio solis officiali-

bus concessa Less. n. 31. monens posse à superioribus expendi illos etiam in alios usus, dummodo aliunde sufficienter Religioso provideantur.

392. Quæres secundò, quid possint citra voti paupertatis violationem Religiosi assumpti ad Episcopatum? Resp. posse eos expendere in usus proprios, non solum necessarios sed etiam decentes, ut munera moderata, ad pias causas, secus in res vanas, aut ad ditandos amicos, aliàs tenerentur tum ipsi, tum accipientes ad restitutionem Cit. Less. n. 29. Idem dic de Religioso Beneficiato quoad redditus beneficii, nisi exstet peculiare statutum eos impediens à præfatis expensis. Imò putat Navat. apud Brisac. n. 72. quod possit Regularis beneficiatus sicut sæcularis disponere quoad congruam sustentationem, & pias causas, verum hic semper præ oculis habenda est consuetudo est statuta Religionis.

Sic teste eodem Brisac. tract. 3. cursus Theolog. de just. tract. 5. Disp. 1. q. 3. n. 74. Consuetudo obtinuit, ut Regulares promoti ad Cardinalatum, aut Episcopatum etiam Titularem, aliamve Ecclesiasticam dignitatem, præsertim si hæc sit fundata in bonis distinctis à corpore

pore bonorum Ecclesiæ, quidquid quovis modo acquirunt, pertineat ad ipsorum Ecclesiam vel Beneficium, vel Cameram Apostolicam, secus ad ordinem, ex quo sunt assumpti, cum sint ab eo omnimodè exempti.

Imò etsi Religiosi non ejeti quidquid acquirunt quovis modo lucentur Monasterio, ejeti tamen, sive justè, sive injustè secundum Sententiam communiorem non acquirunt Monasterio, quia cessarunt esse membra illius.

§. XVII. Dissertationis I. Articuli VI.

Quinque sequela contra votum paupertatis & totidem propositiones de paupertate in Societatis Scholis prohibita.

393. **V**Ltra Corrollaria §. 16. continentia votum Religiosæ paupertatis de eodem ex jactis n. 43. & 45. Principijs sequentes formo sequelas.

Sequitur primò violari verum à Religioso non patet ad nutum superioris cessare ab usu sibi concessio (aliàs sibi arrogaret usum independentem, essetque proprietarius, uti etsi, paratus sit, at non sine murmure, & querelis, ob quas superior tolerat continuationem usûs, ejusmodi enim licentia est nulla utpote metu extorta Sanch. Lib. 7. Moral. c. 19. n. 18. juncto n. 62.

Sequitur secundò non posse quidquam ex concessis superiore inscio Religiosum validè alienare c. cum Monasterium de statu Monachor. nec alienare, nec mutuare, nisi fortè in parvis, & crebrò occurrentibus, uti contingit in libris, vestibus &c. commodatis per num. 56.

Sequitur tertio Religiosum non posse à secularibus accipere deposita; acceptio enim hæc est pars administrationis temporalium contra votum paupertatis)

nisi depositor in se suscipiat omne periculum rei depositæ, jus Domini, usûs & administrationis Laym. L. 4. tract. 5. c. 7 n. 4. vers. at verò Sanch. lib. 6. Moral. c. 14. n. 27. nimirum secluso expresso, aut tacito, aut indubitanter præsumpto Prælati consensu.

In Societate JESU est specialis hujus prohibitio per Regulam 64. & 69. Præpositi Prælati Domus: depositum inquit pecunia nullum prorsus admittatur: aliarum verò rerum non nisi canonicè, dummodo sint eorum, quibus multum debemus, aut alioqui id officij sine magna offensione negari non possit.

Si depositum perit, sive apud Religiosum, sive apud Abbatem sine consensu Monasterij acceptatum, ad nihil tenetur Monasterium per num. 53. cit. Sanch. n. 29.

394. Sequitur quartò esse in votum paupertatis Sacrilegum Religiosum sine facultate superioris commutantem res sibi concessas saltem cum exteris, sic enim nititur transferre rei commutatæ Dominium, atque ad eò actus talis sapit

Dq.